

Pfv. IX. 22. 222/2011/4. szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a dr. Pályi Sándor ügyvéd által képviselt **I.r. és II.r. felpereseknek alperes** ellen **2.400.000 Ft lakáscélú kedvezmény megfizetése** iránt a Mezőtúri Városi Bíróság előtt 1.P.20.021/2010., majd 1.P.20.070/2011. számon folyamatban volt és a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 3.Pf.20.698/2011/4. számú ítéletével befejezett perben, a jogerős ítélet ellen a felperesek által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

I t é l e t e t :

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 3.Pf.20.698/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessen meg az alperesnek 60.000 (Hatvanezer) Ft felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy az adóhatóság külön felhívására fizessenek meg az államnak egyetemlegesen 144.000 (Egyszáznegyvennégyezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felülvizsgálati eljárás elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felperesek a K Banktól 2007. április 12-én igényeltek 2.400.000 Ft lakáscélú kedvezményt. Az igénylést a hitelintézet elutasította, melyről a teljesítés elmaradását többször is kifogásoló felpereseket 2009. augusztus 27-én kelt levelében tájékoztatta. Ennek indokaként azt jelölte meg, hogy álláspontja szerint a felperesek nem emeletráépítést, hanem a jelen ügyben alkalmazandó a lakáscélú állami támogatásokról szóló 12/2001.(I.31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § /4/ bekezdésének 2. pontja szerinti tetőtér beépítést végeztek, melyre állami támogatás nem nyújtható.

A felperesek ezután 2009. szeptember 2-ai keltezésű levelükkel az alperes állásfoglalását kérték. Miután az alperes beszerezte Mezőtúr Város Polgármesteri Hivatala Építésügyi Hatóság 2009. október 16-ai állásfoglalását, mely szerint nem az eredeti tetőszerkezet elbontása nélkül létrejövő tetőtér beépítés valósult meg, a alperes neve Észak-Alföldi Regionális Igazgatóság Állampénztári Iroda, mint I. fokú lakástámogatási hatóság 2009. december 28-án meghozott végzésében a felperesek által a támogatásra jogosító feltételeknek való megfelelés megállapítása iránt indított eljárást megszüntette. Hivatkozott arra, a R. 18. § /13/ bekezdésével a jogalkotó csupán a 2008. február 1-jét követően benyújtott kérelmek esetében tette lehetővé a támogatást igénylők számára, hogy a kérelem hitelintézet általi elutasítása után 15 napon belül a közvetlen támogatásra jogosító feltételeknek való megfelelés megállapítását kérhessék a alperes neve illetékes regionális igazgatóságától.

A felperesek az eredetileg a K Bankkal szemben előterjesztett kereseti kérelmükben kérték a bíróságot, kötelezze az alperest az R. 5. § /2/ bekezdésének a) pontján és /4/ bekezdésén alapulóan 2.400.000 Ft lakásépítési kedvezmény, valamint ennek 2007. április 12-étől a kifizetés napjáig terjedő időre számított törvényes kamata és perköltségeik megfizetésére. Úgy ítélték meg, az építkezés során egy új padlástér (új lakás) kialakításával emeletráépítést végeztek, ezért a támogatásra jogosultak. Az első fokon eljáró Mezőtúri Városi Bíróság tájékoztatását követően igényüket már nem a bankkal, hanem az alperesként utóbb megjelölt alperes nevével szemben tartották fenn.

Az alperes a kereset elutasítását, valamint a felperesek perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felperesek peres úton igényüket kizárólag a hitelintézettel szemben érvényesíthetik. Neki szerződéskötés nélkül fizetési kötelezettsége nem keletkezhet. Hivatkozott arra is, hogy 2008. december 28-án meghozott 39.254-06/2009. számú végzése helytálló volt, az - miután a felperesek ellene fellebbezést nem terjesztettek elő - 2010. január 25-én jogerőre is emelkedett.

Az első fokon eljáró Mezőtúri Városi Bíróság a 2011. április 19-én meghozott 1.P.20.070/2011/4. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 120.000 Ft perköltséget, az állami adóhatóság külön felhívására 144.000 Ft feljegyzett illetéket. Álláspontja szerint a támogatási kérelem benyújtásakor nem volt olyan jogszabályi rendelkezés, amely alapján az alperes a támogatás folyósítására kötelezhető lett volna. Megjegyezte, szerződéskötési kötelezettség a hitelintézeteket akkor terheli, ha az igénylő vonatkozásában a jogszabályban előírt feltételek fennállnak. A

támogatásra jogosultság kérdésében a hitelintézetnek kell döntenie, azonban vele szemben közvetlenül a támogatás nyújtásával kapcsolatos követelés nem érvényesíthető.

A felperesek fellebbezése folytán eljáró Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2011. július 6-án meghozott 3.Pf.20.698/2011/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 60.000 Ft másodfokú perköltséget, továbbá az államnak erre irányuló külön felhívásra 144.000 Ft másodfokú eljárási illetéket. A megyei bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy jogszabályi rendelkezés hiányában az alperes lakáscélú támogatás megfizetésére nem volt kötelezhető. Az R. 18. § /13/ bekezdését beiktató 391/2007.(II.23.) Korm. rendelet a jogorvoslati lehetőséget a hatálybalépést, 2008. január 1-jét megelőzően beadott kérelmekre nem biztosította. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy mivel a hitelintézet a felperesekkel szerződést nem kötött, az alperes sem volt kötelezhető közvetlenül a támogatás megfizetésére. Úgy ítélte meg, a felperesek legfeljebb megállapítási keresetet terjeszthettek volna elő a K Bankkal szemben aziránt, hogy a támogatás folyósításának feltételei vonatkozásukban fennálltak.

A felperesek felülvizsgálati kérelmükben elsődlegesen a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, az alperesnek a kereseti kérelemben foglaltak szerinti marasztalását, másodlagosan a jogerős ítéletnek az elsőfokú bíróság ítéletére kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérték. Véleményük szerint a hitelintézet 2009. augusztus 27-én adott tájékoztatása elleni jogorvoslati lehetőséget a Magyar Köztársaság Alkotmányának 2. § /1/ bekezdése, valamint 57. § /1/ és /5/ bekezdései biztosították. Az állampolgár jogát, vagy jogos érdekét sértő döntés ellen ezen rendelkezések jogorvoslatot biztosítanak, ennek ellenkezője jogállamban elképzelhetetlen.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. A felülvizsgálati kérelem alaptalan, hiszen a korábban eljáró bíróságok nem folytattak le bizonyítást abban a körben, hogy emeletráépítés, vagy tetőtér-beépítés valósult-e meg. A felperesek igénylését elutasító döntést egyébként is a hitelintézet hozta meg, melynek felülvizsgálatát a támogatási iránti kérelem benyújtásakor hatályos jogszabályok nem tették lehetővé. Támogatási szerződés megkötése nélkül a támogatás folyósítására nem kötelezhető.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálva azt állapította meg, hogy az a felhozott okokból nem jogszabálysértő.

Az Alkotmány 57. § /5/ bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog önmagában nem teremt közvetlen jogi lehetőséget a határozatok elleni jogorvoslati kérelmek benyújtására (BH.2004.140.). Az Alkotmány hivatkozott rendelkezéséből is kitűnik, hogy konkrét jogorvoslati lehetőséget a törvényben meghatározottak szerint az irányadó jogszabály biztosíthat. A 391/2007.(XII.23.) Korm. rendelet 12. § /3/ bekezdése iktatta be a R. 18. § /13/ bekezdését, mely a hivatkozott rendelet 32. § /2/, illetve /4/ bekezdései szerint 2008. január 1-től hatályos, s a hatálybalépést követően benyújtott kérelmekre alkalmazandó. Helyesen foglaltak tehát állást az eljárás bíróságok abban, hogy a felperesek lakáscélú állami támogatás iránti kérelmük 2007. április 12-ei benyújtására tekintettel e rendelkezés nem irányadó.

A felperesek módosított keresetüket az alperessel szemben terjesztették elő. Így tehát a perben eljárás bíróságoknak kizárólag azt kellett, lehetett vizsgálniuk, hogy az alperes kötelezhető-e a kért támogatás folyósítására. A támogatás iránti kérelem benyújtásakor hatályos R. szabályai szerint a támogatási szerződést a hitelintézet köthette volna meg figyelemmel a 20. §-ban írtakra. A később hatályba lépett rendelkezésekben szabályozott eljárás hiányában az alperes hatáskörébe nem tartozott a támogatási szerződés megkötése feltételeinek vizsgálata, és nem volt jogosult az alperes, a támogatás odaítélése kérdésében döntés meghozatalára, a más által hozott döntés felülvizsgálatára.

Jelen perben nem azt a kérdést kellett elbírálni, hogy a felperes a támogatásra vonatkozó igényét érvényesítheti-e, van-e helye a bank 2009. augusztus 27-én adott tájékoztatása ellen jogorvoslatnak, ahogy azt a felülvizsgálati kérelem felveti, hanem azt, hogy az alperes marasztalható-e a perbeli kereseti kérelem alapján. Ebben a kérdésben pedig helyesen foglaltak állást a perben eljárás bíróságok.

A felperesek által hivatkozott sérelem fennállása jelen eljárásban nem volt vizsgálható, vizsgálandó, mivel az még fennállása esetén sem vezetne, vezethetne az alperes kereset szerinti marasztalására. Az alperes által hozott határozat, miszerint nincs hatásköre a felperesi kérelem elbírálására és emiatt az eljárás megszüntetéséről határozott, fellebbezéssel volt támadható. Az a kérdés pedig, hogy a bank helyesen, a vonatkozó jogszabályban foglaltaknak megfelelően járt-e el, mikor a támogatás iránti kérelmet elutasította, ezen döntése folytán a felpereseket érte-e jogsérelem, vagy a jogszabályok helyes alkalmazásával került a döntés meghozatalra, az alperessel szemben folyó perben nem volt vizsgálható.

Mindezekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § /3/ bekezdésére

hivatkozással a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán irányadó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 60.000 Ft felülvizsgálati perköltséget, mely a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló, megfelelően alkalmazandó 32/2003.(VIII.28.) IM rendelet 3. § /2/ bekezdésének a) pontja és /5/ bekezdése szerinti 60.000 Ft jogtanácsosi munkadíjat tartalmazza.

A felperesek kötelesek továbbá egyetemlegesen az állami adóhatóság külön felhívására az abban foglalt módon és időben az államnak megfizetni 144.000 Ft feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket is (6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése, 16/A. § /1/ bekezdése).

Budapest, 2012. május 8.

Dr.Vezekényi Ursula sk.a tanács elnöke

Dr.Szabó Péter sk.előadó-bíró

Dr.Pethőné dr.Kovács Ágnes sk. bíró